

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

TOESTEL VOOR ONDERZOEK VAN DE PHYSIOLOGISCHE VERSCHIJNSELEN BIJ VERSCHILLENDE TEMPERATUUR, DRUK EN VOCHTIGHEID. — In *The Journal of Industrial Hygiene* geven R. M. THOMSON, C. P. YAGLOU en A. B. VAN WOERT een uitvoerige technische beschrijving van een toestel, dat onder meer dienen kan bij keuring voor bijzondere beroepen, zooals caisson-arbeiders, duikers, bemanning van vliegtuigen enz. Daar temperatuur, druk en vochtigheid afzonderlijk zeer nauwkeurig geregeld kunnen worden, zijn wetenschappelijke proeven op menschen en dieren tevens zeer goed mogelijk.

De installatie bestaat uit een liggende cilindervormige tank (zooals voor een benzinepomp), 31 voet lang en met een diameter, van 8 voet. De lucht wordt toegevoerd door compressors, door ingenieuze vindingen is een volstrekt zuivere (geen stof-olie of waterbevattende) luchttoevoer verkregen. Het vochtigheidsgehalte (dew point), zoowel als de temperatuur van de in te voeren lucht kan nauwkeurig geregeld worden evenals het volume lucht, per tijdseenheid in te laten, of uit te zuigen. Het toestel is opgesteld in de Harvard School of Public Health. Een kamer, de machinekamer, is bestemd voor de buitentanksche machine en is tevens voorzien van schrijftafel, microscoop en laboratoriumbanken.

De tank is verdeeld in drie deelen; de middelste afdeeling heeft een dubbele deur naar buiten en tevens dubbele deuren naar de naar de aan beide zijden gelegen bijvertrekken. In de deuren tusschen kamer en bijvertrekken zijn, behalve vensters, dubbele mangaten aangebracht, waardoor, gedurende het gebruik gereedschap kan worden aangereikt. Twaalf patrijspoorten geven gelegenheid van buiten te zien wat binnenin geschiedt; een vloer is aangebracht in de tank; water, electrisch licht en telefoon zijn aanwezig. Afvoer van water en zoo voort is tevens mogelijk zonder den druk te verminderen of te vermeederen. Afvoer van gebruikte lucht geschiedt automatisch. De structuur der balken is dusdanig, dat gelegenheid bestaat tot het aanbrengen van (boeken)planken, laboratoriumbank, bedden, enz. In de kamer en bijvertrekken zijn toestellen, welke automatisch in de machinekamer registreeren de temperatuur, vochtigheidscoëfficiënt en druk. De tank en de wanden tusschen de kamer en de bijvertrekken zijn geïsoleerd door een kurklaag van 2 inch en een asbestcementlaag van $\frac{1}{2}$ inch. Kamer en bijvertrekken zijn tevens voorzien van veiligheidskleppen. De atmosferische druk bedraagt 14.7 pounds per vierkante inch; de constructie is berekend op een maximum druk van 60 pounds per vierkante inch absoluut en een minimum druk van 6 pounds. De te verkrijgen minimum temperatuur is 40° F., de maximum temperatuur is 120° F.

Uitvoerig is beschreven de wijze van werken der verschillende machines, bij gebruik van het toestel en met behulp van verschillende teekeningen wordt de werking verduidelijkt, zooals bijvoorbeeld de automatisch werkende veiligheidsinrichtingen, wanneer de luchttoevoer of -afvoer plotseling wordt stopgezet, de druk verandert, de vochtigheidscoëfficiënt verandert of anderszins. (*The Journal of Industrial Hygiene*, Vol. 14, No. 2, 1932).

KWAKZALVERS MIDDELEN TEGEN KANKER. — J. A. TOBEY wijst in de *American Mercury* op het telkens terugkeeren van z.g. onfeilbare middelen tegen kanker: in 1682 schreef een Zwitsersche geneeskundige voor kanker een zalf van groene kikkers voor en in 1927 o.m. werd tegen kanker aanbevolen „een levende groene kikker, geroosterd in boter en dan tot poeder gewreven”.

Door de American Society for the Control of Cancer werd vijf jaar geleden een prijsvraag uitgeschreven voor een middel tegen kanker en onder de ingezonden antwoorden vond men: kweepeerenzaad, vermengd met zwijnebloed, levende padden op den tumor plaatsen of dagelijksch gebruik van regenwormen, middelen, welke te vergelijken zijn met die uit de 18de eeuw, zooals jonge hondjes, gekookt in wijn en kreeft, gebraden in ezelinnenmelk.

Als voorbeeld van den invloed, welke kwakzalversmiddelen op toch normaal denkende menschen kunnen hebben, wordt de correspondentie van BENJAMIN

FRANKLIN aangehaald, die in 1731 o.m. schreef, dat hij wel wist, dat borstkanker zoo goed als ongeneeslijk was, doch dat „hier in de stad door een zeer handig man een soort schelp is gemaakt van hout, hetwelk op een gunstig tijdstip is gehakt en dat, wanneer men de schelp gedurende eenigen tijd gedragen heeft, de ziekte verdwijnt”. FRANKLIN zegt dan verder, dat hij niet bijgeloovig is, doch dat hij, in aanmerking nemende de zegslieden, het toch gelooft. In 1752 schrijft hij aan een vriend, dat hij „met genoeg vernomen heeft, dat bladen van karniozijnbes (poke weed) zoo'n uitstekend middel tegen kanker is” en ongeveer 20 jaar later schrijft hij, dat inspuiten met vaste lucht (fix'd air) een uitstekend middel tegen kanker is.

Kwakzalversmiddelen, na zeer in trek geweest te zijn, zinken in de vergetelheid terug, worden echter naderhand weder opnieuw aanbevolen. Een voorbeeld hiervan is terpentijn, dat in Rome bij het begin onzer jaartelling door den beroemden CELSUS werd aanbevolen. Zestien eeuwen later werd het weder uitwendig toegepast en in 1696 werd het voor inwendig gebruik voorgeschreven door een zekeren dr. WILLIAM SALMON. In 1837 kwam het middel weer in de mode voor baarmoederkanker en later, in 1880, schreef de arts JOHN CLAY terpentijn in pillenvorm voor tegen kanker van de baarmoeder. VIRCHOW gebruikte het in Duitschland, doch na 1904 kwam de terpentijn in discrediet. Andere middelen, welke telkens weder opduiken, zijn onder meer: petroleum, benzine, uiensap, paardenbloed, kaarsvet, blauwe klei, kruidnagelolie en knoflook.

Hoewel in het begin dezer eeuw nog veel werd gewerkt met advertenties, geven thans vele kwakzalvers er de voorkeur aan pamfletten per post te zenden. Nu ook door de autoriteiten monsters van de aldus aangeboden geneesmiddelen worden onderzocht, is het mogelijk den fabrikanten en hun agenten het gebruik van de post te ontzeggen. Vermeld dient, dat voor de prijsvraag, hierboven vermeld, meer dan 4000 middelen, meestal door leken werden aanbevolen; geen enkele kwam in aanmerking. Sommige waren zeer ingewikkeld, sommige zeer eenvoudig, terwijl er ook veel godsdienstige geneeswijzen werden aanbevolen, waarvan sommige, gepaard met mystieke, ritueele handelingen; slechts enkele vielen in de termen voor een nader onderzoek.

Daar tengevolge van de scherpe maatregelen tegen de kankerkwakzalverij, de aanbieding van patent-geneesmiddelen sterk verminderde, is thans een nieuwe klasse van kwakzalvers opgekomen. Deze exploiteeren een hospitaal of sanatorium waarheen de slachtoffers gelokt worden door de mededeeling, dat de eigenaars een onfeilbaar geheim middel tegen kanker bezitten. De kuur bestaat dan meestal uit herhaalde toepassing van een bijt- of brandmiddel, zooals bijvoorbeeld een caustische lood- of zinkzalf. Een onschuldige huidbeschadiging wordt aldus door de soda weggebeten en de patiënt betaalt, denkende dat hij aan een vreeselijken dood ontsnapt. Het verkrijgen van gunstige „verklaringen van genezing”, gaat over het algemeen gemakkelijk. De patiënt, die denkt genezen te zijn, zal meestal al te bereid gevonden worden, aanbevelingen te onderteekenen.

De kwakzalver dringt zich gaarne in bij kerkelijke organisaties, is lid van veel genootschappen, doet flinke schenkingen aan publieke instellingen, wekt daardoor vertrouwen, daar hij weet, dat hij van dit alles voordeel heeft. Een kwakzalver zond zelfs aan godsdienstige leiders een circulaire, met verzoek hem op te geven de namen van kankerleiders in hun gemeente; een vulpenhouder werd als belooning aangeboden. Zelfs de radio wordt gebruikt om reclame te maken voor kwakzalversmiddelen tegen kanker, zoodat in 1931 de Staats Radio Commissie gedwongen was in het openbaar belang een actie in te stellen tegen een Radio-omroepvereniging in het Midden Westen, welke zich er toe geleend had reclame te maken voor een kwakzalversmiddel tegen kanker. (*Bulletin of the American Society for the Control of Cancer*. New York. N.Y. March 1932).

E. SLUITER.